

Hypotekbankdirektør Meyer, selv naar denne Begunstigelse vedtages, betydelig slettere stillet, end han var før. Han faar 8,000 Kr. i Gage i Stedet for 9,000. Han faar, hvis han tænkes at gaa af i en nærmere Fremtid, 4,000 Kr. i Pension i Stedet for 6,750 Kr. Det er et Offer, Direktør Meyer har bragt, et betydeligt Offer, selv om Forslaget vedtages, saaledes som det her er stillet. Jeg anbefaler dette Forslag paa det varmeste. (*Zahle*: Tiltræder De den Opfattelse, som er gjort gældende af Ordføreren?). Jeg kommer til det. Hvad angaar de 3,000 Kr., som Hr. Meyer har i Grundejerbanken, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnede, havde Hr. Meyer denne Stilling allerede som Kontorchef i Nationalbanken. Han er udnævnt til den Stilling af Afviklingskassens Bestyrelse. Jeg røber neppe noget, jeg ikke har Lov til at sige, naar jeg siger, at det er et Offer fra Hr. Meyers Side, at han har denne Stilling. Han har flere Gange ønsket at blive fri for den. Den paalægger ham et meget stort og ingenlunde altid særlig behageligt Arbejde. Men han er bleven i den paa Opfordring fra saavel Hovedbankernes som Statens Repræsentanter i Bankkomiteen og senere Afviklingskassen. Han havde nemlig en lignende tilsynsførende Stilling ved Grundejerbanken, ogsaa inden Bankkomiteen gik over til at blive Afviklingskassen. Nogen Kollision mellem de to Stillinger vil der efter Sagens Natur ikke finde Sted. Jeg skal saa sluttelig nævne Spørgsmaalet om, hvorvidt den forøgede Anciennet, der her foreslaas Hr. Meyer tillagt, vil kunne føres over i nogen anden Stilling. Det vil den absolut ikke. Det er givet, at hvis Direktør Meyer gaar af en ham tilregnelig Aarsag, hvis han t. Eks. søger Afsked fra Hypotekbanken for at gaa over i anden Stilling, gaar han af uden Pension. Da Stillingen som administrerende Direktør i Hypotekbanken ikke er noget Statsembede, ligger allerede deri, at han ikke vil kunne overføre sin Anciennet fra denne Stilling i noget statslønt Embede (*Zahle*: Statslønt). Ja, ikke i nogen som helst statslønt Stilling. (*Zahle*: Det er ikke nok!). Er det ikke nok? (*Zahle*: Men hvis han bliver Nationalbankdirektør?). Det er ganske givet, at den kan ikke overføres til en Stilling som Nationalbankdirektør, da det ikke er noget Statsembede. (*Zahle*: Saa kan den jo netop overføres). Det er dog givet, at hvis Direktør Meyer gaar af som administrerende Direktør for Hypotekbanken for at over-

tage Stillingen som Nationalbankdirektør, gaar han ikke af af en ham utilregnelig Aarsag, saa tager han selv sin Afsked, og saa faar han som Følge deraf slet ingen Pension.

Jeg skal saa vende mig til Spørgsmaalet om Generalauditør Giørtz. Den Sag er jo ikke ny for det høje Ting eller for Rigsdagen i det hele. Det er bekendt, hvorledes den opstod som Følge af Lønningsloven for Statsanstalten af 1900. Da blev de tidligere honorarlønnede Stillinger der lønede i Henhold til en Lønningslov, og først fra den Tid kunde Loven af 26. Marts 1870 komme til Anvendelse paa dem. Folketingets Finansudvalg tog Sagen op, hvad jeg meget vel erindrer, da jeg selv var Medlem af det. Det var særlig to Statsembedsmænd, der den Gang sad som honorarlønnede Direktører i Statsanstalten for Livsforsikring, nemlig Professor William Scharling og Højesteretsjustitiarius Koch. Der førtes forskellige Forhandlinger desangaaende og blev da truffet den Afgørelse, at de begge fik Lov til at beholde deres fulde Lønning og Tantième ved Statsanstalten, men at denne Afgivelse fra Loven af 1870 blev hjemlet ved en Anmærkning paa Finansloven. Lovgivningsmagten fandt den Gang ikke, at selv en saa fremragende Stilling som Justitiarius i Højesteret, alt saa den betydeligste Dommerstilling, der findes i Landet, var uførelig med Stillingen som honorarlønnet Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring. Da daværende Kriminalretsassessor Giørtz udnævntes til honorarlønnet Direktør ved Statsanstalten, skønnede Lovgivningsmagten paa lignende Maade overfor ham, han fik ved Anmærkning paa Finansloven Tilladelse til at bevare sin fulde Lønning og Tantième i Statsanstalten sammen med sit Embede som Kriminalretsassessor. Det ærede Medlem fra Ringsted (*Zahle*) har nys forklaret os, hvorfor han ikke den Gang rejste Opposition. Faktum er dog dette — idet jeg selvfølgelig ikke betvivler Rigtigheden af de Motiver, det ærede Medlem angav for sin Handling —, at det ærede Medlem den Gang tiltraadte Forslaget om denne Anmærkning, og formodentlig har han ogsaa stemt for det i Tinget.

Der siges nu, at det er en meget betænkelig Ting at forene Dommerstillingen med Stillingen som honorarlønnet Direktør for Statsanstalten. Derom kan der jo tvistes, naturligvis. Jeg vil dog kun sige dette, at medens der kunde tænkes Konflikter mellem Stillingen som Justitiarius i